

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B****SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/56/ES**

ze dne 17. června 2008,

kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky
(rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí)

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19)

Ve znění:

Úřední věstník

	Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u> Směrnice Komise (EU) 2017/845 ze dne 17. května 2017	L 125	27	18.5.2017

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
2008/56/ES**

ze dne 17. června 2008,

kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí)

(Text s významem pro EHP)

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví rámec, v němž členské státy přijmou nezbytná opatření k dosažení nebo zachování dobrého stavu mořského prostředí nejpozději do roku 2020.

2. Za tímto účelem se vypracují a provádějí strategie pro mořské prostředí, jež mají:

- a) chránit a zachovávat mořské prostředí, předcházet zhoršování jeho stavu nebo, ukáže-li se to jako možné, obnovovat mořské ekosystémy v oblastech, kde byly negativně postiženy;
- b) předcházet vlivům na mořské prostředí a omezovat tyto vlivy s cílem odstraňovat znečištění vymezené v čl. 3 odst. 8, aby nedošlo k významnému ovlivnění či ohrožení mořské biologické rozmanitosti, mořských ekosystémů, lidského zdraví či oprávněného využívání moře.

3. Strategie pro mořské prostředí uplatňují ekosystémový přístup k řízení lidské činnosti a zajišťují, že celkový dopad těchto činností je udržován na úrovních slučitelných s dosahováním dobrého stavu prostředí a že se nezhorší schopnost mořských ekosystémů reagovat na změny vyvolané člověkem, a současně umožňují udržitelné využívání zboží a služeb v mořské oblasti současnými a příštími generacemi.

4. Tato směrnice přispívá k soudržnosti různých politik, dohod a legislativních opatření, které se dotýkají mořského prostředí, a jejím cílem je začlenit do nich environmentální otázky.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na všechny mořské vody vymezené v čl. 3 odst. 1 a zohledňuje přeshraniční dopady na kvalitu mořského prostředí třetích států ve stejné mořské oblasti nebo podoblasti.

2. Tato směrnice se nevztahuje na činnosti, jejichž jediným účelem je obrana nebo národní bezpečnost. Členské státy se však vynasnaží zajistit, aby takové činnosti byly prováděny způsobem slučitelným s cíli této směrnice, je-li to přijatelné a proveditelné.

▼B*Článek 3***Definice**

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „mořskými vodami“
 - a) vody, mořské dno a podzemí na straně směřující k moři od základní linie, od níž se měří šíře teritoriálních vod, až po nejvzdálenější hranici oblasti, ve které členský stát má nebo vykonává jurisdikci v souladu s UNCLOS, s výjimkou vod přilehlých k zemím a územím uvedeným v příloze II Smlouvy a k francouzským zámořským departementům a společenstvím a
 - b) pobřežní vody definované směrnicí 2000/60/ES, jejich dno a podloží v té míře, v níž se na zvláštní aspekty environmentálního stavu mořského prostředí nevztahuje již uvedená směrnice nebo jiné právní předpisy Společenství;
- 2) „mořskou oblastí“ oblast moře vymezená v článku 4. Mořské oblasti a jejich podoblasti jsou vymezeny pro účely usnadnění provádění této směrnice a jsou určeny s přihlédnutím k hydrologickým, oceánografickým a biogeografickým rysům;
- 3) „strategii pro mořské prostředí“ strategie, kterou je podle článku 5 třeba vytvořit a provádět pro každou mořskou oblast nebo podoblast;
- 4) „stavem prostředí“ celkový stav prostředí v mořských vodách s ohledem na strukturu, funkci a procesy mořských ekosystémů, které je tvoří, spolu s přirozenými fyziografickými, zeměpisnými, biologickými, geologickými a klimatickými činiteli, jakož i fyzikálními, akustickými a chemickými podmínkami včetně těch, které vyplývají z lidských činností v dotčené oblasti i mimo ni;
- 5) „dobrým stavem prostředí“ stav prostředí mořských vod, jenž zajišťuje ekologicky rozmanité a dynamické oceány a moře, které jsou čisté, zdravé a v rámci svých skutečných podmínek výnosné, a je-li využívání mořského prostředí na udržitelné úrovni a zaručuje tak potenciál pro využití a činnosti současných i budoucích generací, tj.:
 - a) struktura, funkce a procesy základních mořských ekosystémů, spolu s přirozenými fyziografickými, zeměpisnými, geologickými a klimatickými činiteli, umožňují těmto ekosystémům náležitě fungovat a uchovat si svou odolnost vůči změně životního prostředí způsobené člověkem. Jsou chráněny mořské druhy a stanoviště, předchází se úbytku biologické rozmanitosti v důsledku lidské činnosti a funkce jednotlivých biologických složek jsou v rovnováze;

▼B

- b) hydromorfologické, fyzikální a chemické vlastnosti ekosystémů, včetně vlastností vznikajících na základě lidské činnosti v příslušné oblasti, podporují ekosystémy výše uvedeným způsobem. Antropogenní vlivy vstupující v podobě látek, energie či hluku do mořského prostředí nemají znečišťující účinky.

Dobrá stav prostředí je určován na úrovni mořských oblastí nebo podoblastí podle článku 4 na základě kvalitativních deskriptorů uvedených v příloze I. S cílem dosáhnout dobrého stavu prostředí se uplatňuje flexibilní řízení založené na ekosystémovém přístupu;

- 6) „kritérii“ charakteristické technické vlastnosti, které úzce souvisejí s kvalitativními deskriptory;
- 7) „environmentálním cílem“ kvalitativní nebo kvantitativní stanovení žádoucího stavu jednotlivých složek mořských vod, jakož i zátěží a dopadů na ně, pro každou mořskou oblast nebo podoblast. Environmentální cíle se stanoví podle článku 10;
- 8) „znečištěním“ přímé nebo nepřímé uvádění látek nebo energie do mořského prostředí v důsledku lidské činnosti, včetně hluku pod mořskou hladinou vyvolaného lidskou činností, které vede nebo by mohlo vést ke škodlivým účinkům, jako jsou poškození živých zdrojů a mořských ekosystémů včetně ztráty biologické rozmanitosti, ohrožení lidského zdraví, překážky v provozování mořských činností včetně rybolovu, cestovního ruchu a rekreace a jiných zákonných využití moře, zhoršení jakosti používané mořské vody a snižování hodnoty prostředí nebo obecně narušení udržitelného využívání zboží a služeb mořských oblastí;
- 9) „regionální spoluprací“ spolupráce a koordinace činností mezi členskými státy a, pokud možno, třetími zeměmi sdílejícími tutéž mořskou oblast nebo podoblast, za účelem vytváření a provádění strategií pro mořské prostředí;
- 10) „regionálními úmluvami pro mořské prostředí“ mezinárodní úmluvy nebo mezinárodní dohody spolu s jejich řídicími orgány sjednanými v zájmu ochrany mořského prostředí mořských oblastí uvedených v článku 4, například Úmluva o ochraně mořského prostředí v oblasti Baltského moře, Úmluva o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku a Úmluva o ochraně mořského prostředí a pobřežní oblasti Středozemního moře.

*Článek 4***Mořské oblasti a podoblasti**

1. Členské státy berou při provádění svých povinností podle této směrnice patřičný ohled na skutečnost, že mořské vody pod jejich svrchovaností nebo jurisdikcí jsou nedílnou součástí těchto mořských oblastí:

▼B

- a) Baltského moře;
- b) severovýchodního Atlantského oceánu;
- c) Středozemního moře;
- d) Černého moře.

2. V zájmu zohlednění zvláštností určité oblasti mohou členské státy provádět tuto směrnici prostřednictvím odkazu na subdivize mořských vod příslušné úrovně uvedených v odstavci 1 za předpokladu, že jsou tyto subdivize vymezeny způsobem slučitelným s těmito mořskými podoblastmi:

- a) v severovýchodním Atlantském oceánu:
 - i) oblast Severního moře v širším smyslu včetně Kattegatu a Lamanšského průlivu,
 - ii) Keltské moře,
 - iii) Biskajský záliv a pobřeží Iberského poloostrova,
 - iv) v Atlantském oceánu biogeografická oblast Makaronésie, tedy vody obklopující Azory, Madeiru a Kanárské ostrovy;
- b) ve Středozemním moři:
 - i) západní část Středozemního moře,
 - ii) Jaderské moře,
 - iii) Jónské moře a střední část Středozemního moře,
 - iv) Egejské a Levantské moře.

Členské státy uvědomí Komisi o všech subdivizích do dne stanoveného v prvním pododstavci čl. 26 odst. 1, mohou je však upravit po dokončení počátečního posouzení podle čl. 5 odst. 2 písm. a) bodu i).

Článek 5

Strategie pro mořské prostředí

1. Každý členský stát vytvoří v každé příslušné mořské oblasti nebo podoblasti strategii pro mořské prostředí pro své mořské vody v souladu s akčním plánem stanoveným v odst. 2 písm. a) a b).

2. Členské státy, které sdílejí určitou mořskou oblast či podoblast, spolupracují s cílem zajistit, aby byla v rámci každé mořské oblasti nebo podoblasti opatření vyžadovaná v zájmu dosažení cílů této směrnice, zejména jednotlivé části strategií pro mořské prostředí uvedené v písmenech a) a b), koherentní a koordinovaná v celé dotčené mořské oblasti nebo podoblasti, v souladu s následujícím akčním plánem, pro nějž se dotčené členské státy snaží postupovat společně:

▼B

a) příprava:

- i) počáteční posouzení současného stavu prostředí dotyčných vod a dopadu lidských činností na toto prostředí podle článku 8, které má být dokončeno do 15. července 2012,
- ii) stanovení dobrého stavu prostředí dotyčných vod podle čl. 9 odst. 1, které má být provedeno do 15. července 2012;
- iii) stanovení řady environmentálních cílů a souvisejících ukazatelů podle čl. 10 odst. 1 do 15. července 2012,
- iv) stanovení a provádění programu sledování pro průběžné posuzování a pravidelnou aktualizaci cílů podle čl. 11 odst. 1 do 15. července 2014, pokud příslušné právní předpisy Společenství nestanoví jinak;

b) program opatření:

- i) nejpozději do roku 2015 vypracovat program opatření určený k dosažení nebo zachování dobrého stavu prostředí podle čl. 13 odst. 1, 2 a 3,
- ii) nejpozději do roku 2016 začít s prováděním programu uvedeného v bodu i) podle čl. 13 odst. 10.

3. Členské státy, jejichž hranice leží v téže mořské oblasti nebo podoblasti spadající do působnosti této směrnice, by v případě, kdy je stav moře natolik kritický, že vyžaduje naléhavý zásah, měly vypracovat akční plán v souladu s odstavcem 1, který zahrnuje včasnější uvedení programů opatření v platnost, a případně i přísnější ochranná opatření, pokud tato opatření nebrání dosažení či udržení dobrého stavu prostředí v jiné mořské oblasti či podoblasti. V těchto případech

- a) dotyčné členské státy informují Komisi o pozměněných časových lhůtách a postupují podle nich;
- b) Komise je vyzvána, aby zvážila zajištění činnosti na podporu členských států při jejich zvýšeném úsilí o zlepšení mořského prostředí tím, že z dotyčné oblasti učiní pilotní projekt.

*Článek 6***Regionální spolupráce**

1. Za účelem koordinace uvedené v čl. 5 odst. 2 členské státy, je-li to účelné a vhodné, využívají stávající regionální institucionální struktury spolupráce, včetně struktur v rámci regionálních úmluv pro mořské prostředí, vztahující se na danou mořskou oblast nebo podoblast.

2. Za účelem stanovení a provádění mořských strategií vyvíjejí členské státy v každé mořské oblasti nebo podoblasti veškeré úsilí, s využitím příslušných mezinárodních fór včetně mechanismů a struktur daných regionálními úmluvami pro mořské prostředí, ke koordinaci svých činností se třetími zeměmi, které mají svrchovanost nebo jurisdikci nad vodami v téže mořské oblasti nebo podoblasti.

▼B

V této souvislosti členské státy co nejvíce navazují na příslušné stávající programy a činnosti vyvíjené v rámci struktur vyplývajících z mezinárodních dohod, jako jsou regionální úmluvy pro mořské prostředí.

S cílem umožnit členským státům nacházejícím se v dané mořské oblasti nebo podoblasti splnit povinnosti podle této směrnice se koordinace a spolupráce případně rozšíří na všechny členské státy v oblasti povodí příslušející k této mořské oblasti nebo podoblasti, včetně vnitrozemských států, přičemž se využijí zavedené struktury spolupráce stanovené touto směrnicí nebo směrnicí 2000/60/ES.

*Článek 7***Příslušné orgány**

1. Členské státy do 15. července 2010 určí pro každou dotyčnou mořskou oblast nebo podoblast orgán nebo orgány příslušné pro provádění této směrnice s ohledem na jejich mořské vody.

Do 15. ledna 2011 poskytnou členské státy Komisi seznam určených příslušných orgánů spolu s údaji uvedenými v příloze II.

Zároveň členské státy zašlou Komisi seznam svých příslušných orgánů, pokud jde o mezinárodní subjekty, na jejichž činnosti se podílejí a které jsou důležité pro provádění této směrnice.

Členské státy v oblasti povodí příslušející ke každé mořské oblasti nebo podoblasti rovněž určí orgán nebo orgány příslušné pro spolupráci a koordinaci podle článku 6.

2. Členské státy sdělí Komisi jakékoliv změny údajů poskytnutých podle odstavce 1 do šesti měsíců od vstupu těchto změn v platnost.

KAPITOLA II

STRATEGIE PRO MOŘSKÉ PROSTŘEDÍ: PŘÍPRAVA*Článek 8***Posouzení**

1. Členské státy provedou počáteční posouzení svých mořských vod s ohledem na každou mořskou oblast či podoblast, v němž zohlední stávající údaje, jsou-li dostupné, a které se skládá z:

- a) analýzy základních rysů a vlastností a současného stavu prostředí uvedených vod, která je založená na orientačním seznamu prvků uvedeném v tabulce 1 přílohy III a zahrnuje fyzikální a chemické vlastnosti, typy stanovišť, biologické vlastnosti, a hydromorfologii;
- b) analýzy hlavních zátěží a dopadů, včetně lidské činnosti, na stav prostředí uvedených vod, která:

▼B

- i) je založená na orientačním seznamu prvků uvedeném v tabulce 2 přílohy III a zahrnuje kvalitativní a kvantitativní směs různých zátěží, jakož i rozeznatelné trendy,
 - ii) zahrnuje hlavní kumulativní a synergické vlivy a
 - iii) přihlíží k příslušným hodnocením provedeným podle stávajících právních předpisů Společenství;
- c) hospodářské a sociální analýzy využívání uvedených vod a nákladů souvisejících se zhoršením mořského prostředí.
2. Analýzy uvedené v odstavci 1 zohlední prvky týkající se pobřežních, brakických a teritoriálních vod, na které se vztahují příslušná ustanovení platných právních předpisů Společenství, a především směrnice 2000/60/ES. V zájmu vypracování komplexního posouzení stavu mořského prostředí zohlední nebo použijí za základ rovněž další příslušná posouzení, jako jsou posouzení provedená společně v souvislosti s regionálními úmluvami pro mořské prostředí.
3. Při přípravě hodnocení podle odstavce 1 vyvinou členské státy veškeré úsilí k tomu, aby koordinaci podle článků 5 a 6 dosáhly toho, že:
- a) metody hodnocení v celé mořské oblasti či podoblasti jsou konzistentní;
 - b) jsou zohledněny přeshraniční dopady a přeshraniční rysy.

*Článek 9***Stanovení dobrého stavu prostředí**

1. S ohledem na počáteční posouzení provedené podle čl. 8 odst. 1 členské státy určí pro každou příslušnou mořskou oblast nebo podoblast soubor vlastností, jaké musí mít mořské vody pro dobrý stav prostředí, na základě kvalitativních deskriptorů uvedených v příloze I.

Členské státy přitom zohlední orientační seznamy prvků uvedené v tabulce 1 přílohy III, a zejména fyzikální a chemické vlastnosti, typy stanovišť, biologické vlastnosti, a hydromorfologii.

Členské státy také zohlední zátěže či dopady lidských činností v každé mořské oblasti či podoblasti s ohledem na orientační seznamy uvedené v tabulce 2 přílohy III.

2. Členské státy informují Komisi o posouzení provedeném podle čl. 8 odst. 1 a o určení podle odstavce 1 tohoto článku do tří měsíců od dokončení tohoto určení.

3. Kritéria a metodické normy, které použijí členské státy a které jsou určeny ke změně jiných než podstatných prvků této směrnice, tím, že ji doplňují, se stanoví na základě příloh I a III do 15. července 2010 regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3 tak, aby byla zajištěna jednotnost a umožnilo se srovnání mořských oblastí nebo podoblastí, pokud jde o rozsah, v jakém bylo dobrého stavu prostředí

▼B

dosaženo. Před navržením těchto kritérií a norem Komise konzultuje všechny zúčastněné strany, včetně regionálních úmluv pro mořské prostředí.

*Článek 10***Stanovení environmentálních cílů**

1. Na základě počátečního posouzení provedeného podle čl. 8 odst. 1 členské státy stanoví pro každou mořskou oblast nebo podoblast komplexní soubor environmentálních cílů a souvisejících ukazatelů pro své mořské vody, jejichž cílem je napomáhat dosažení dobrého stavu mořského prostředí, a zohlední přitom orientační seznamy zátěží a dopadů stanovené v tabulce 2 přílohy III a seznam vlastností uvedený v příloze IV.

Při navrhování těchto cílů a ukazatelů členské státy zohlední pokračující naplňování příslušných stávajících environmentálních cílů stanovených pro stejné vody na vnitrostátní úrovni, na úrovni Společenství nebo na mezinárodní úrovni s cílem zajistit vzájemnou slučitelnost těchto cílů a zajistí, aby byly rovněž v nejvyšším možném rozsahu zohledněny relevantní přeshraniční dopady a přeshraniční rysy.

2. Členské státy oznámí Komisi stanovené environmentální cíle do tří měsíců od jejich stanovení.

*Článek 11***Programy sledování**

1. Na základě počátečního posouzení provedeného podle čl. 8 odst. 1 členské státy stanoví a provedou koordinované programy sledování pro průběžné posuzování stavu prostředí svých mořských vod na základě orientačních seznamů prvků uvedených v příloze III a seznamu uvedeného v příloze V a s odkazem na environmentální cíle stanovené podle článku 10.

Programy sledování musí být slučitelné v rámci mořských oblastí nebo podoblastí a vycházet z příslušných ustanovení pro posuzování a sledování stanovených právními předpisy Společenství, včetně směrnice o stanovištích a směrnice o ptácích, nebo v rámci mezinárodních dohod a jsou s nimi slučitelné.

2. Členské státy, které sdílejí mořskou oblast nebo podoblast, vytvoří programy sledování v souladu s odstavcem 1 a v zájmu koordinace a soudržnosti se snaží zajistit:

a) soudržné metody sledování v rámci každé mořské oblasti nebo podoblasti, čímž by byla usnadněna srovnatelnost výsledků sledování;

b) zohlednění příslušných přeshraničních dopadů a přeshraničních rysů.

3. Členské státy oznámí Komisi programy sledování do tří měsíců od jejich stanovení.

▼B

4. Technické předpisy a standardizované metody sledování a posuzování, které zohledňují stávající závazky a zajišťují srovnatelnost výsledků sledování a posuzování a které jsou určeny ke změně jiných než podstatných prvků této směrnice, tím, že ji doplňují, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

*Článek 12***Oznamování a posouzení Komise**

Na základě všech oznámení učiněných podle čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 3 Komise v případě každého členského státu s ohledem na každou mořskou oblast nebo podoblast posoudí, zda oznámené prvky tvoří vhodný rámec pro splnění požadavků této směrnice, a může požádat dotýcný členský stát, aby poskytl veškeré další dostupné a potřebné informace.

Při vypracovávání těchto posouzení Komise zváží soudržnost rámců uvnitř různých mořských oblastí nebo podoblastí a v celém Společenství.

Do šesti měsíců od obdržení všech oznámení Komise informuje dotčené členské státy, zda se domnívá, že jsou oznámené prvky v souladu s touto směrnicí, a poskytne pokyny ke všem úpravám, které považuje za nezbytné.

KAPITOLA III

STRATEGIE PRO MOŘSKÉ PROSTŘEDÍ: PROGRAMY OPATŘENÍ*Článek 13***Programy opatření**

1. Členské státy pro každou dotýcnou mořskou oblast nebo podoblast určí opatření, která je nutno přijmout k dosažení nebo zachování dobrého stavu prostředí, stanoveného podle čl. 9 odst. 1, ve všech jejich mořských vodách.

Tato opatření se navrhuji na základě počátečního posouzení provedeného podle čl. 8 odst. 1, s odkazem na environmentální cíle stanovené podle čl. 10 odst. 1 a s ohledem na typy opatření uvedené v příloze VI.

2. Členské státy začlení opatření navrhovaná podle odstavce 1 do programu opatření, přičemž zohlední příslušná opatření vyžadovaná právními předpisy Společenství, zejména směrnicí 2000/60/ES, směrnicí Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod ⁽¹⁾, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ze dne

⁽¹⁾ Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

15. února 2006 o řízení jakosti vod ke koupání ⁽¹⁾ a dalšími právními předpisy o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky nebo mezinárodními dohodami.

3. Při sestavování programu opatření podle odstavce 2 členské státy náležitě zohlední udržitelný rozvoj a zejména sociální a hospodářské dopady zamýšlených opatření. Členské státy mohou určit či zřídit správní rámce, čímž příslušnému orgánu či orgánům uvedeným v článku 7 usnadní jednotnější sledování jejich cílů, neboť umožní využívání této interakce.

Členské státy zajistí, aby opatření byla nákladově efektivní a technicky proveditelná, a před zavedením jakéhokoli nového opatření provedou posouzení dopadů včetně analýz nákladů a přínosů.

4. Programy opatření sestavené podle tohoto článku zahrnují opatření územní ochrany, která přispějí k vytvoření koherentních a reprezentativních sítí chráněných mořských oblastí, jež přiměřeně pokryjí rozmanitost ekosystémů, které tyto oblasti tvoří, jako například zvláštních oblastí ochrany podle směrnice o stanovištích, zvláště chráněných oblastí podle směrnice o ptácích a chráněných mořských oblastí dohodnutých Společenstvím nebo dotčenými členskými státy v rámci mezinárodních nebo regionálních dohod, jichž jsou smluvními stranami.

5. Pokud se členské státy domnívají, že řízení lidské činnosti na úrovni Společenství nebo na mezinárodní úrovni bude pravděpodobně mít významný dopad na mořské prostředí, zejména v oblastech uvedených v odstavci 4, obrátí se, ať už jednotlivě nebo společně, na příslušný orgán nebo dotčenou mezinárodní organizaci za účelem zvážení a případného přijetí opatření, která mohou být nezbytná pro dosažení cílů této směrnice, s cílem umožnit zachování či případně obnovení integrity, struktury a fungování ekosystémů.

6. Do roku 2013 členské státy zveřejní příslušné informace o oblastech uvedených v odstavcích 4 a 5, a to pro každou mořskou oblast či podoblast.

7. Členské státy ve svých programech opatření určí, jak budou tato opatření prováděna a jak budou přispívat k dosažení environmentálních cílů stanovených podle čl. 10 odst. 1.

8. Členské státy posoudí dopady svých programů opatření na vody mimo vlastní mořské vody, aby bylo minimalizováno riziko poškození těchto vod a aby byl dopad na tyto vody pokud možno příznivý.

9. Členské státy oznámí Komisi a všem ostatním dotčeným členským státům své programy opatření do tří měsíců po jejich sestavení.

10. S výhradou článku 16 členské státy zajistí, aby byly programy zahájeny do jednoho roku od jejich sestavení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 37.

Článek 14

Odchylky

1. Členský stát může v rámci svých mořských vod určit případy, v nichž z jakéhokoli z důvodů uvedených v písmenech a) až d) nelze ve všech ohledech dosáhnout environmentálních cílů či dobrého stavu prostředí prostřednictvím opatření přijatých členským státem nebo jich z důvodu uvedeného v písmenu e) nelze dosáhnout ve stanovené lhůtě:

- a) činnost nebo nečinnost, za niž není dotčený členský stát odpovědný;
- b) přirozené příčiny;
- c) vyšší moc;
- d) změny nebo úpravy fyzikálních vlastností mořských vod způsobené činnostmi z nadřazených důvodů veřejného zájmu, které převažují nad nepříznivým dopadem na životní prostředí, včetně jakéhokoli přeshraničního vlivu;
- e) přírodní podmínky, které nedovolují včasné zlepšení stavu dotčených mořských vod.

Členský stát tyto případy ve svém programu opatření jasně určí a své stanovisko Komisi odůvodní. Členské státy při určování těchto případů zváží důsledky pro členské státy nacházející se v dotčené mořské oblasti nebo podoblasti.

Dotčený členský stát však přijme vhodná opatření *ad hoc* s cílem pokračovat v plnění environmentálních cílů, zabránit dalšímu zhoršení stavu mořských vod postižených z důvodů uvedených v písmenech b), c) nebo d) a zmírnit nepříznivý dopad na úrovni příslušné mořské oblasti nebo podoblasti nebo v mořských vodách jiných členských států.

2. V situaci uvedené v odst. 1 písm. c) členské státy zajistí, aby změny nebo úpravy trvale nevylučovaly ani neohrožovaly dosažení dobrého stavu prostředí na úrovni příslušné mořské oblasti nebo podoblasti nebo v mořských vodách jiných členských států.

3. Opatření *ad hoc* podle odst. 1 třetího pododstavce jsou podle možností začleněny do programů opatření.

4. Členské státy vypracují a provádějí všechny části strategií pro mořské prostředí uvedené v čl. 5 odst. 2, ale s výjimkou prvního posouzení popsaného v článku 8 se od nich nevyžaduje, aby přijímaly zvláštní opatření, pokud mořské prostředí není významně ohroženo nebo pokud by náklady byly vzhledem k ohrožení mořského prostředí neúměrné a pod podmínkou, že nedochází k dalšímu zhoršování.

Pokud členský stát nepřijme opatření z některého z těchto důvodů, poskytne Komisi nezbytné odůvodnění svého rozhodnutí, přičemž se vyhne tomu, aby bylo trvale ohrožováno dosažení dobrého stavu prostředí.

▼B*Článek 15***Doporučení pro činnost Společenství**

1. Pokud členský stát zjistí problém, který má vliv na stav prostředí jeho mořských vod a který nelze vyřešit prostřednictvím opatření přijatých na vnitrostátní úrovni nebo který souvisí s jinou politikou Společenství nebo mezinárodní dohodou, uvědomí o této skutečnosti Komisi a poskytne odůvodnění svého stanoviska.

Komise reaguje do šesti měsíců.

2. Pokud je nutný zásah orgánů Společenství, členské státy sdělí Komisi a Radě patřičná doporučení pro opatření týkající se problému uvedeného v odstavci 1. Pokud příslušné právní předpisy Společenství nestanoví jinak, Komise odpoví na každé takové doporučení do šesti měsíců a případně zohlední tato doporučení při předkládání souvisejících návrhů Evropskému parlamentu a Radě.

*Článek 16***Oznamování a posouzení Komise**

Na základě oznámení o programech opatření učiněných podle čl. 13 odst. 9 Komise v případě každého členského státu posoudí, zda oznámené programy tvoří vhodný rámec pro splnění požadavků této směrnice, a může požádat dotyčný členský stát, aby poskytl veškeré další dostupné a potřebné informace.

Při vypracovávání těchto posouzení Komise zváží soudržnost programů opatření v rámci různých mořských oblastí nebo podoblastí a v celém Společenství.

Do šesti měsíců od obdržení všech oznámení Komise informuje dotyčné členské státy, zda se domnívá, že jsou oznámené programy opatření v souladu s touto směrnicí, a poskytne pokyny ke všem úpravám, které považuje za nezbytné.

KAPITOLA IV**AKTUALIZACE, ZPRÁVY A INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI***Článek 17***Aktualizace**

1. Členské státy zajistí, aby strategie pro mořské prostředí pro jednotlivé příslušné mořské oblasti nebo podoblasti byly stále aktuální.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy koordinovaným způsobem podle článku 5 přezkoumají tyto prvky svých mořských strategií každých šest let po jejich prvním stanovení:

a) počáteční posouzení podle čl. 8 odst. 1 a stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 1;

b) environmentální cíle stanovené podle čl. 10 odst. 1;

▼B

c) programy sledování stanovené podle čl. 11 odst. 1;

d) programy opatření sestavené podle čl. 13 odst. 2.

3. Podrobné údaje o případných aktualizacích provedených na základě přezkumů podle odstavce 2 se zasílají Komisi, stranám regionálních úmluv pro mořské prostředí a všem dalším příslušným členským státům do tří měsíců od jejich zveřejnění podle čl. 19 odst. 2.

4. Články 12 a 16 se na tento článek použijí obdobně.

*Článek 18***Průběžné zprávy**

Do tří let od zveřejnění jednotlivých programů opatření nebo jejich aktualizace podle čl. 19 odst. 2 členské státy předloží Komisi stručnou průběžnou zprávu popisující pokrok v provádění uvedeného programu.

*Článek 19***Veřejné konzultace a informování veřejnosti**

1. V souladu s příslušnými platnými právními předpisy Společenství členské státy zajistí, aby všechny zúčastněné strany dostaly příležitost se včas a účinně zapojit do provádění této směrnice, což se, je-li to možné, týká i stávajících řídicích orgánů či struktur, včetně regionálních mořských úmluv, vědeckých poradních orgánů a regionálních poradních sborů.

2. Členské státy zveřejní a zpřístupní veřejnosti za účelem připomínkování souhrny těchto prvků svých strategií pro mořské prostředí nebo jejich příslušných aktualizací:

a) počáteční posouzení podle čl. 8 odst. 1 a stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 1;

b) environmentální cíle stanovené podle čl. 10 odst. 1;

c) programy sledování stanovené podle čl. 11 odst. 1;

d) programy opatření sestavené podle čl. 13 odst. 2.

3. Pokud jde o přístup k informacím o životním prostředí, použije se směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼B

V souladu se směrnicí 2007/2/ES poskytnou členské státy Komisi pro účely plnění jejích úkolů souvisejících s touto směrnicí, zejména pro přezkum stavu mořského prostředí ve Společenství v souladu s čl. 20 odst. 3 písm. b), přístupová práva k těmto údajům a informacím pocházejícím z prvního posouzení provedeného podle článku 8 a z programů sledování stanovených podle článku 11 a pro jejich využívání.

Nejpozději šest měsíců poté, co jsou údaje a informace pocházející z prvního posouzení provedeného podle článku 8 a z programů sledování stanovených na základě článku 11 dostupné, se poskytnou také Evropské agentuře pro životní prostředí pro účely plnění jejích úkolů.

*Článek 20***Zprávy Komise**

1. Komise zveřejní první hodnotící zprávu o provádění této směrnice do dvou let od obdržení všech programů opatření, v každém případě však nejpozději do roku 2019.

Další zprávy pak Komise zveřejňuje každých šest let. Uvedené zprávy předkládá Evropskému parlamentu a Radě.

2. Do 15. července 2012 Komise zveřejní zprávu hodnotící přínos této směrnice pro plnění stávajících povinností, závazků a iniciativ členských států nebo Společenství na úrovni Společenství nebo na mezinárodní úrovni, pokud jde o ochranu prostředí v mořských vodách.

Tato zpráva se předloží Evropskému parlamentu a Radě.

3. Zprávy uvedené v odstavci 1 obsahují tyto prvky:

- a) přezkum pokroku v provádění této směrnice;
- b) přezkum stavu mořského prostředí ve Společenství provedený v koordinaci s Evropskou agenturou pro životní prostředí a příslušnými regionálními námořními a rybářskými organizacemi a úmluvami;
- c) přehled strategií pro mořské prostředí a doporučení k jejich zlepšení;
- d) souhrn informací poskytnutých členskými státy podle článků 12 a 16 a posouzení provedených Komisí podle článku 16 v souvislosti s informacemi obdrženy od členských států podle článku 15;
- e) souhrn odpovědí na každou ze zpráv předložených členskými státy Komisí podle článku 18;
- f) souhrn odpovědí na připomínky Evropského parlamentu a Rady k předchozím strategiím pro mořské prostředí;

▼B

- g) souhrn příspěvků jiných příslušných politik Společenství k dosažení cílů této směrnice.

*Článek 21***Zpráva o pokroku týkající se chráněných oblastí**

Na základě informací, které členské státy poskytnou do roku 2013, vypracuje Komise do roku 2014 zprávu o pokroku při zřizování chráněných mořských oblastí s ohledem na stávající povinnosti vyplývající z příslušných právních předpisů Společenství a mezinárodních závazků Společenství a členských států.

Tato zpráva se předloží Evropskému parlamentu a Radě.

*Článek 22***Financování ze strany Společenství**

1. Vzhledem k prioritě, která je přikládána vypracování strategií pro mořské prostředí, je provádění této směrnice podporováno stávajícími finančními nástroji Společenství v souladu s příslušnými pravidly a podmínkami.
2. Programy vypracované členskými státy jsou spolufinancovány Evropskou unií v souladu se stávajícími finančními nástroji.

*Článek 23***Přezkum této směrnice**

Komise přezkoumá tuto směrnici do 15. července 2023 a případně navrhne nutné změny.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ*Článek 24***Technické úpravy**

1. Přílohy III, IV a V lze změnit s ohledem na vědecký a technický pokrok regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3, přičemž se zohlední období pro přezkum a aktualizaci strategií pro mořské prostředí podle čl. 17 odst. 2.
2. Regulativním postupem podle čl. 25 odst. 2 lze přijmout
 - a) metodické normy pro používání příloh I, III, IV a V;
 - b) technické formáty pro účely přenosu a zpracování údajů, včetně statistických a kartografických údajů.

Článek 25

Regulativní výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí č. 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 26

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 15. července 2010. Znění těchto předpisů sdělí neprodleně Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Členské státy bez mořských vod uvedou v účinnost pouze předpisy, které jsou nezbytné k zajištění souladu s požadavky článků 6 a 7.

Pokud tyto předpisy již ve vnitrostátním právu existují, sdělí dotyčné členské státy jejich znění Komisi.

Článek 27

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 28

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

*PŘÍLOHA I***Kvalitativní deskriptory pro určování dobrého stavu prostředí**

(uvedené v čl. 3 odst. 5, čl. 9 odst. 1 a 3 a článku 24)

1. Biologická rozmanitost je zachována. Kvalita a výskyt stanovišť a rozložení a množství druhů odpovídá běžným fyziografickým, geografickým a klimatickým podmínkám.
2. Nepůvodní druhy uvedené do prostředí v důsledku lidské činnosti se vyskytují v množství, jež nepříznivým způsobem neovlivňuje ekosystémy.
3. Úroveň populací všech komerčně využívaných ryb a měkkýšů a korýšů jsou v rámci bezpečných biologických limitů, přičemž rozložení populace podle věku a velikosti svědčí o zdravé skupině.
4. Všechny složky mořské potravní sítě se v rozsahu, v jakém jsou známy, vyskytují v běžném množství a rozmanitosti a na úrovních, kdy jsou schopny zajistit dlouhodobé bohatství druhu a zachování jeho plné reprodukční kapacity.
5. Eutrofizace vzniklá lidskou činností je co nejnižší, zejména její nepříznivé účinky, jako jsou ztráty biologické rozmanitosti, degradace ekosystémů, rozvoj škodlivých řas a nedostatek kyslíku ve vodě u dna.
6. Celistvost mořského dna je na takové úrovni, která zaručuje, že struktura a funkce ekosystémů jsou zajištěny a zejména ekosystémy mořského dna nejsou nepříznivě zasaženy.
7. Trvalá změna hydrografických podmínek nemá nepříznivý dopad na mořské ekosystémy.
8. Koncentrace znečišťujících látek nejsou na úrovních, které by vyvolávaly znečišťující účinky.
9. Znečišťující látky v rybách a v jiných potravinách mořského původu nepřekračují úroveň stanovené právními předpisy Společenství nebo jinými příslušnými normami.
10. Vlastnosti a množství odpadků v moři neškodí pobřežnímu ani mořskému prostředí.
11. Uvádění energie, včetně hluku pod mořskou hladinou je na takové úrovni, která nemá nepříznivé účinky na mořské prostředí.

Za účelem stanovení vlastností dobrého stavu prostředí v mořské oblasti nebo podoblasti podle čl. 9 odst. 1 členské státy zváží všechny kvalitativní deskriptory uvedené v této příloze s cílem určit deskriptory, které se použijí pro stanovení dobrého stavu prostředí mořské oblasti nebo podoblasti. Pokud se členský stát domnívá, že použití jednoho nebo více těchto deskriptorů není vhodné, poskytne Komisi odůvodnění v rámci oznámení podle čl. 9. odst. 2.

*PŘÍLOHA II***Příslušné orgány**

(uvedené v čl. 7 odst. 1)

1. Název a adresa příslušného orgánu nebo orgánů – oficiální název a adresa určeného příslušného orgánu nebo orgánů.
2. Právní status příslušného orgánu nebo orgánů – stručný popis právního statusu příslušného orgánu nebo orgánů.
3. Povinnosti – stručný popis právních a správních povinností příslušného orgánu nebo orgánů a jejich úlohy ve vztahu k dotyčným mořským vodám.
4. Členství – pokud příslušný orgán nebo orgány působí jako koordinující subjekt pro jiné příslušné orgány, vyžaduje se jejich seznam společně se souhrnem institucionálních vztahů ustavených za účelem zajištění koordinace.
5. Regionální nebo subregionální koordinace – vyžaduje se souhrn mechanismů zřízených k zajištění koordinace mezi členskými státy, jejichž mořské vody spadají do stejné mořské oblasti nebo podoblasti.

▼ **M1***PŘÍLOHA III***Orientační seznamy prvků ekosystému, antropogenních zátěží a lidských činností týkajících se mořských vod**

(uvedené v čl. 8 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a 3, čl. 10 odst. 1, čl. 11 odst. 1 a článku 24)

*Tabulka 1***Struktura, funkce a procesy mořských ekosystémů**

se zvláštním významem pro čl. 8 odst. 1 písm. a) a články 9 a 11

Téma	Prvky ekosystémů	Možné parametry a vlastnosti (poznámka 1)	Příslušné kvalitativní deskriptory uvedené v příloze I (poznámky 2 a 3)
Druhy	Skupiny druhů (poznámka 4) mořských ptáků, savců, plazů, ryb a hlavonožců příslušné mořské oblasti nebo podoblasti	Prostorové a časové změny pro daný druh nebo populaci: — rozložení, četnost a/nebo biomasa — struktura podle velikosti, věku a pohlaví — úroveň plodnosti, míra přežití a úmrtnosti/zranění — chování, včetně přesunů a migrace — stanoviště pro daný druh (rozsah, vhodnost) Druhové složení skupiny	(1); (3)
Stanoviště	Hlavní typy stanovišť vodního sloupce (pelagické druhy) a mořského dna (bentické druhy) (poznámka 5) nebo jiné typy stanovišť včetně souvisejících biologických společenství v celé mořské oblasti nebo podoblasti	U každého typu stanoviště: — rozložení a rozsah stanovišť (případně velikost) — druhové složení, četnost a/nebo biomasa (prostorové a časové změny) — struktura druhu podle velikosti a věku (je-li to vhodné) — fyzikální, hydrologické a chemické vlastnosti Pro pelagické typy stanovišť navíc: — koncentrace chlorofylu a — frekvence kvetení planktonu a jeho prostorový rozsah	(1); (6)
Ekosystémy, včetně potravních sítí	Struktura, funkce a procesy ekosystémů, které zahrnují: — fyzikální a hydrologické vlastnosti — chemické vlastnosti — biologické vlastnosti — funkce a procesy	Prostorové a časové změny: — teploty a ledu — hydrologie (režimy vlnění a proudů; stoupání vod z hloubky na hladinu, míšení, doba setrvávání, přítok sladké vody; hladina moře) — batymetrie	(1); (4)

▼ **M1**

Téma	Prvky ekosystémů	Možné parametry a vlastnosti (poznámka 1)	Příslušné kvalitativní deskriptory uvedené v příloze I (poznámky 2 a 3)
		— zakalení (bahno nebo usazeniny), průhlednost, zvuky — substrát a morfologie mořského dna — slanost, živiny (N, P), organický uhlík, rozpuštěné plyny (pCO₂, O₂) a pH — vztahy mezi přírodními stanovišti a druhy mořských ptáků, savců, plazů, ryb a hlavonožců — struktura pelagicko-bentických druhů — produktivita	

Poznámky vztahující se k tabulce 1

Poznámka 1: Poskytuje se orientační seznam příslušných parametrů a vlastností druhů, stanovišť a ekosystémů, které odrážejí parametry ovlivněné zátěžími uvedenými v tabulce 2 této přílohy a které jsou relevantní pro kritéria stanovená podle čl. 9 odst. 3. Konkrétní parametry a vlastnosti, které se mají používat při sledování a posuzování, by měly být stanoveny v souladu s požadavky této směrnice, včetně požadavků jejich článků 8 až 11.

Poznámka 2: Čísla v tomto sloupci odkazují na příslušné očíslované body uvedené v příloze I.

Poznámka 3: V tabulce 1 jsou uvedeny pouze kvalitativní deskriptory 1, 3, 4 a 6, které popisují stav a jejichž kritéria jsou stanovena v souladu s čl. 9 odst. 3. Pro jednotlivá témata mohou být relevantní všechny ostatní kvalitativní deskriptory založené na zátěži a uvedené v příloze I.

Poznámka 4: Tyto skupiny druhů jsou dále specifikovány v části II přílohy rozhodnutí Komise (EU) 2017/848 ze dne 17. května 2017, kterým se stanoví kritéria a metodické normy pro dobrý stav prostředí a specifikace a standardizované metody pro sledování a posuzování a kterým se ruší rozhodnutí 2010/477/EU (viz strana 43 v tomto Úředním věstníku).

Poznámka 5: Tyto hlavní typy stanovišť jsou dále specifikovány v části II přílohy rozhodnutí (EU) 2017/848.

▼ **M1**

Tabulka 2

Antropogenní zátěže, způsoby využívání a lidské činnosti působící v mořském prostředí nebo toto prostředí ovlivňující

2a Antropogenní zátěže působící na mořské prostředí

se zvláštním významem pro čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) a články 9 a 11

Téma	Zátěž (poznámka 1):	Možné parametry	Příslušné kvalitativní deskriptory uvedené v příloze I (poznámky 2 a 3)
Biologické	Vnos či šíření nepůvodních druhů	Intenzita a prostorové a časové změny zátěže v mořském prostředí a v případě potřeby u zdroje	(2)
	Vnos mikrobiálních patogenů	Pro účely posouzení dopadů zátěže na životní prostředí vyberte příslušné prvky ekosystémů a parametry z tabulky 1	
	Vnos geneticky modifikovaných druhů a přemísťování původních druhů		
	Ztráta nebo změna přírodních biologických společenství v důsledku chovu živočišných nebo pěstování rostlinných druhů		
	Vyrušování druhů (například při rozmnožování, odpočinku a přijímání potravy) z důvodu přítomnosti člověka		
	Lov nebo úhyn / zranění volně žijících druhů (v důsledku komerčního a rekreačního rybolovu a jiných činností)		(3)
Fyzikální	Fyzikální narušení mořského dna (dočasné nebo vratné)		(6); (7)
	Fyzikální ztráty (způsobené trvalými změnami substrátu a morfologie mořského dna těžbou substrátu mořského dna)		
	Změny hydrologických podmínek		
Látky, odpad a energie	Vnos živin – difúzní zdroje, bodové zdroje a atmosférické depozice		(5)
	Vnos organické hmoty – difúzní zdroje a bodové zdroje		
	Vnos jiných látek (např. syntetických látek, radionuklidů) – difúzní zdroje, bodové zdroje, atmosférická depozice, akutní události		(8); (9)

▼ **M1**

Téma	Zátěž (poznámka 1):	Možné parametry	Příslušné kvalitativní deskriptory uvedené v příloze I (poznámky 2 a 3)
	Vnos odpadu (tuhý odpad včetně mikroodpadu)		(10)
	Vnos antropogenního zvuku (impulzní, průběžný)		(11)
	Vnosy dalších forem energie (včetně elektromagnetických polí, světla a tepla)		
	Vnos vody – bodové zdroje (například solanka)		

2b Způsoby využívání a lidské činnosti působící v mořském prostředí nebo toto prostředí ovlivňující

se zvláštním významem pro čl. 8 odst. 1 písm. b) a c) (pro čl. 8 odst. 1 písm. c) a články 10 a 13 jsou relevantní pouze činnosti označené *)

Téma	Činnost
Fyzická restrukturalizace řek, pobřeží nebo mořského dna (vodohospodářství)	Získávání půdy
	Kanalizace a jiné úpravy vodních toků
	Ochrana pobřeží a protipovodňová ochrana*
	Stavby na moři (jiné než pro ropu / plyn / obnovitelné zdroje energie)*
	Restrukturalizace morfologie mořského dna včetně bagrování dna a ukládání materiálů *
Těžba neživých zdrojů	Těžba nerostných surovin (kamene, kovových rud, šterku, písku, lastur)*
	Těžba ropy a zemního plynu, včetně infrastruktury*
	Těžba solí*
	Čerpání vody*
Výroba energie	Výroba energie z obnovitelných zdrojů (větrná energie, energie vln a přílivu), včetně infrastruktury*
	Výroba energie z neobnovitelných zdrojů
	Přenos elektrické energie a komunikací (kabely)*
Těžba živých zdrojů	Rybolov a sběr měkkýšů a korýšů (profesionální, rekreační)*
	Zpracování ryb a měkkýšů a korýšů*
	Sběr mořských rostlin*
	Lov a sběr pro jiné účely*

▼ **M1**

Téma	Činnost
Chov živých zdrojů	Mořská akvakultura, včetně infrastruktury*
	Sladkovodní akvakultura
	Zemědělství
	Lesní hospodářství
Doprava	Dopravní infrastruktura*
	Doprava – lodní*
	Doprava – letecká
	Doprava – pozemní
Městská a průmyslová využití	Městská využití
	Průmyslová využití
	Zpracování a likvidace odpadů*
Cestovní ruch a volný čas	Cestovní ruch a volný čas – infrastruktura*
	Cestovní ruch a volný čas – činnosti*
Bezpečnost a obrana	Vojenské operace (podle čl. 2 odst. 2)
Vzdělávání a výzkum	Výzkumné, průzkumné a vzdělávací aktivity*

Poznámky vztahující se k tabulce 2

Poznámka 1: Posouzení zátěží by se měla týkat jejich úrovně v mořském prostředí a v případě potřeby míry vnosů (z pozemních nebo atmosférických zdrojů) do mořského prostředí.

Poznámka 2: Čísla v tomto sloupci odkazují na příslušné očíslované body uvedené v příloze I.

Poznámka 3: V tabulce 2a se uvádějí pouze kvalitativní deskriptory založené na zátěži 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10 a 11, jejichž kritéria jsou stanovena v souladu s čl. 9 odst. 3. Pro jednotlivá témata mohou být relevantní všechny ostatní kvalitativní deskriptory založené na stavu a uvedené v příloze I.

*PŘÍLOHA IV***Orientační seznam vlastností, jež je třeba zohlednit při stanovení environmentálních cílů**

(uvedený v čl. 10 odst. 1 a článku 24)

1. Přiměřené pokrytí prvků charakterizujících mořské vody pod svrchovaností nebo jurisdikcí členských států v mořské oblasti nebo podoblasti.
2. Nutnost stanovit a) cíle vytvářející požadované podmínky založené na definici dobrého stavu prostředí; b) měřitelné cíle a související ukazatele, které umožňují sledování a posuzování; a c) operační cíle související s konkrétními prováděcími opatřeními, které podporují jejich dosažení.
3. Stanovení stavu prostředí, jehož má být dosaženo nebo jenž má být zachován, a popis tohoto stavu z hlediska měřitelných vlastností prvků, které charakterizují mořské vody členského státu v mořské oblasti nebo podoblasti.
4. Soudržnost stanovených cílů; neexistence rozporů mezi nimi.
5. Přesné stanovení zdrojů potřebných k dosažení cílů.
6. Stanovení cílů, včetně případných prozatímních cílů, s časovým horizontem pro jejich dosažení.
7. Stanovení ukazatelů, které jsou určeny ke sledování pokroku a které slouží jako pokyny pro správní rozhodnutí v zájmu dosažení cílů.
8. Případně stanovení referenčních bodů (cílové a limitní referenční body).
9. Náležité zvážení sociálních a ekonomických otázek při stanovování cílů.
10. Přezkoumání souboru environmentálních cílů, s nimi souvisejících ukazatelů a limitních i cílových referenčních bodů na základě environmentálního cíle stanoveného v článku 1 s cílem posoudit, zda splnění cílů povede k dosažení stavu mořských vod pod svrchovaností nebo jurisdikcí členských států v mořské oblasti, který by těmto cílům odpovídal.
11. Slučitelnost cílů se závazky, které přijalo Společenství a jeho členské státy v rámci příslušných mezinárodních a regionálních dohod, s využitím těch, které jsou pro dané mořské oblasti nebo podoblasti nejdůležitější za účelem dosažení environmentálního cíle stanoveného v článku 1.
12. Sestavení souboru cílů a ukazatelů je třeba přezkoumat s ohledem na environmentální cíl stanovený v článku 1 s cílem posoudit, zda splnění cílů povede k dosažení jim odpovídajícího stavu mořského prostředí.

*PŘÍLOHA V***Programy sledování**

(uvedené v čl. 11 odst. 1 a článku 24)

1. Nutnost poskytovat informace pro posuzování stavu prostředí a pro odhad toho, co je třeba ještě vykonat a jak velký je pokrok na cestě k dobrému stavu prostředí v souladu s přílohou III a s kritérii a metodickými normami, jež mají být stanoveny podle čl. 9 odst. 3.
2. Nutnost zajistit vytváření informací, které umožňují určení vhodných ukazatelů pro environmentální cíle podle článku 10.
3. Nutnost zajistit vytváření informací, které umožní posouzení dopadu opatření uvedených v článku 13.
4. Nutnost zahrnout činnosti určené ke zjištění příčiny změn a tedy i možných nápravných opatření, která by musela být přijata pro obnovení dobrého stavu prostředí, pokud jsou zjištěny odchylky od požadovaného rozsahu tohoto stavu.
5. Nutnost poskytovat informace o znečišťujících chemických látkách v druzích z oblastí obchodního rybolovu určených k lidské spotřebě.
6. Nutnost zahrnout činnosti, kterými se ověří, zda nápravná opatření vedou k požadovaným změnám a nemají žádné nežádoucí vedlejší účinky.
7. Nutnost shromažďovat informace na základě mořských oblastí nebo podoblastí v souladu s článkem 4.
8. Nutnost zajistit srovnatelné přístupy a metody posuzování v rámci jednotlivých mořských oblastí nebo podoblastí a mezi nimi.
9. Nutnost vypracovat technické předpisy a standardizované metody sledování na úrovni Společenství, aby bylo možné porovnávat informace.
10. Nutnost zajistit v nejvyšším možném rozsahu slučitelnost se současnými programy vypracovávány na regionální a mezinárodní úrovni s cílem podporovat soudržnost mezi těmito programy a předcházet zdvojení vynaloženého úsilí, s využitím pokynů pro sledování, které jsou pro příslušné mořské oblasti nebo podoblasti nejdůležitější.
11. Nutnost zahrnout do počátečního posouzení podle článku 8 posouzení významných změn environmentálních podmínek a v případě potřeby i nových a vznikajících problémů.
12. Nutnost věnovat v rámci počátečního posouzení podle článku 8 této směrnice pozornost příslušným prvkům uvedeným v příloze III včetně jejich přirozené proměnlivosti a hodnotit vývoj při dosahování environmentálních cílů stanovených podle čl. 10 odst. 1, případně prostřednictvím stanovených ukazatelů a jejich limitních a cílových referenčních bodů.

*PŘÍLOHA VI***Programy opatření**

(uvedené v čl. 13 odst. 1 a článku 24)

1. Vstupní regulace: správní opatření, která ovlivňují povolený rozsah lidské činnosti.
2. Výstupní regulace: správní opatření, která ovlivňují povolený stupeň narušení složky ekosystému.
3. Regulace prostorového a časového rozložení: správní opatření, která mají vliv na to, kdy a kde k jaké činnosti může docházet.
4. Správní koordinační opatření: nástroje pro zajištění koordinace řízení.
5. Opatření ke zlepšení výsledovatelnosti znečištění moří, jsou-li proveditelná.
6. Hospodářské podněty: správní opatření, která zajišťují, aby bylo v hospodářském zájmu těch, kteří využívají mořské ekosystémy, jednat tak, aby jejich jednání přispívalo k dosažení cíle dobrého stavu prostředí.
7. Nástroje pro zmírňování a nápravu: správní nástroje, které řídí lidské činnosti tak, aby docházelo k obnovování poškozených složek mořských ekosystémů.
8. Komunikace, zapojení zúčastněných stran a zvyšování veřejného povědomí.